

03457721

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 19. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E
ODRŽANE 16. MARTA 1994. GODINE

Sednica je počela s radom u 12,40 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsednik Savezne Republike Jugoslavije - predsednik Vrhovnog saveta odbrane; Slobodan Milošević, predsednik Republike Srbije i Momir Bulatović, predsednik Republike Crne Gore - članovi Vrhovnog saveta odbrane; dr Radoje Kontić, predsednik Savezne Vlade; Pavle Bulatović, savezni ministar odbrane; general-pukovnik Momčilo Perišić, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije; general-major Slavko Krivošija, načelnik Vojnog kabineta Predsednika SRJ; general-major Borivoje Jovanić.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatni stenograf - redaktor u Kabinetu Predsednika SRJ).

Predsedavao je Zoran Lilić, predsednik Vrhovnog saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da počnemo s radom.

Za današnju sednicu dobili ste predlog dnevnog reda:

1. PREDLOG RACIONALIZACIJE UTROŠKA SREDSTAVA ZA
FINANSIRANJE VOJSKE JUGOSLAVIJE U 1994. GODINI

2. TEKUĆA PITANJA:

- Neka kadrovska pitanja

- Zahtev Organizacije Saveza rezervnih vojnih
starešina Jugoslavije.

Da li ima još predloga pod tekućim pitanjima?

General Perišić ima još dva pitanja pod tekućim
pitanjima.

Pre nego što predjemo na razmatranje dnevnog reda, pitam da li ima primedbi na zapisnik sa 18. sednice Vrhovnog saveta odbrane? (Nema).

Konstatujem da je zapisnik usvojen.

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

1. PREDLOG RACIONALIZACIJE UTROŠKA SREDSTAVA ZA
FINANSIRANJE VOJSKE JUGOSLAVIJE U 1994. GODINI

U materijalu imate i Informaciju o potrebama Vojske Jugoslavije u naoružanju i vojnoj opremi i načinu njihovog finansiranja, kao i program obezbedjenja stanova za potrebe Vojske Jugoslavije.

Zamolio bih da nas Pavle Bulatović ukratko upozna sa detaljima iz materijala koji ste dobili.

PAVLE BULATOVIĆ:

Gospodine predsjedniče, postupajući po vašoj odluci sa prošle sjednice da Savezno ministarstvo odbrane i Generalštab pokušaju, u okviru planiranih budžetskih sredstava za 1994. godinu, izvršiti alokaciju troškova po pojedinim pozicijama koje se u datom momentu ocjenjuju najurgentnijim, a rekao bih i najkritičnijim, mi smo o tome razgovarali.

Mislim da o problemima finansiranja i teškoćama u finansiranju potreba Vojske Jugoslavije ovaj sastav ne treba posebno upoznavati, obzirom da smo već nekoliko susreta na tu temu imali.

Grupa iz Ministarstva i Generalštaba, zajedno sa mnom i generalom Perišićem, pokušala je da izvrši ovaj zadatak. To je uradila na način kako je to predloženo u ovom materijalu. Naime, mi smo se opredjelili da je moguće u datom momentu iz volumena planiranih budžetskih sredstava za tekuću godinu izvršiti, uslovno da kažem, određene uštede i pojačati pozicije snabdijevanja Vojske naoružanjem i vojnom opremom i ulaganjem u naučno-istraživački razvoj. Ta suma je pronadjena na nivou od

cirka 50 miliona novih dinara. Od toga je 38 miliona opredjeljeno za povećanje pozicije snabdijevanja Vojske naoružanjem i vojnom opremom, a 12 miliona za pojačanje pozicije naučno-istraživačkog razvoja u Vojsci Jugoslavije.

Do ove sume se došlo na sledeći način; naime, Generalštab je predložio da odustane od 10 hiljada plaćenog dijela Vojske Jugoslavije: 5 hiljada vojnika po ugovoru i 5 hiljadarezervista. Dakle, shodno tome, na taj način došlo se do preraspodele troškova u visini od 44 miliona dinara, a 6 miliona je po osnovu ušteda u ratnim materijalnim rezervama. Dakle, smanjenjem ovog broja od 10 hiljada plaćenog dijela pripadnika Vojske Jugoslavije, došlo se do drugačije alokacije intendantskih troškova, troškova obuke i troškova sanitetskog obezbedjenja.

No, i pored toga, povećanja pozicije naoružanja i vojne opreme podmiruje prenijete obaveze iz 1993. godine u procentu od nepunih 92%. To znači da u 1994. godini sa raspoloživim sredstvima ne može se računati ni na jedno novo sredstvo iz programa namenske proizvodnje u SR Jugoslaviji. To ne samo da ima posledice po borbenu gotovost naše Vojske, nego ima i direktne privredne, odnosno ekonomske posledice, obzirom da namjenskoj privredi, na direktan ili indirektan način, participira blizu 60 hiljada zaposlenih; što će dovesti do znatno niskog stepena korišćenja kapaciteta - možda nekih 10 do 15%; na žalost, to je prosjek i u ostalim dijelovima privrede, ali će neki proizvođači biti prinudjeni da u bukvalnom smislu obustave proizvodnju.

Mislim da nema potrebe da vas opterećujem sa već prikazanim tabelarnim pregledom, koji je na prethodna dva sastanka ovdje prezentiran. Iz ove šeme se tačno vidi gde je izvršeno smanjenje, odnosno povećanje na ove pozicije.

BORIVOJE JOVANIĆ:

Po osnovu smanjenja broj aplaćenih lica - 5 hiljada rezervista i 5 hiljada vojnika po ugovoru - to se automatski odražava na smanjenje troškova po zadacima obuke iz programa;

plata, intendantskog obezbeđenja i sanitetskog obezbeđenja. Tu je nadjen iznos od 44 miliona i kod ratnih materijalnih rezervi 6 miliona.

Napomenuo bih da ratne materijalne rezerve nisu smanjene zato što smo videli da za to ima prostora; ali, ocenjeno je da se ne može izvršiti popuna ratnih materijalnih rezervi zbog uslova nabavke, jer mnoga sredstva se moraju nabaviti kao uvozne komponente ili kao direktna sredstva iz inostranstva. Imajući u vidu ukupnu situaciju i mogućnost obezbeđenja deviznih sredstava, ocenili smo da jedan broj sredstava u visini od 6 miliona ne bi se mogla nabaviti u 1994. godini.

ZORAN LILIĆ:

Praktično, sredstva koja su dobijena smanjenjem broja tih vojnika, prebačena su za ovu namenu.

BORIVOJE JOVANIĆ:

Povećanje je samo kod ova dva zadatka: naučno-istraživačkog rada i završenja započetih projekata i kod naoružanja i vojne opreme, radi smanjenja prelaznih obaveza.

Ako dozvolite, još bih napomenuo šta znači ovih milijarda i 264 miliona. Ukupna sredstva predstavljaju smanjenje u odnosu na plan 1993. godine za nekih 0,7%. Prošle godine je bilo 8% društvenog proizvoda - negde je to oko 800 miliona dolara, a ove godine 743 miliona dolara.

Sa ovim sredstvima ulazimo u jednu izuzetno nepovolnu godinu po više pitanja: pre svega, velike prelazne obaveze, finansiranje civilne odbrane koja je do sada bila na republičkom nivou, a sada je na saveznom nivou - sredstva nisu posebno obezbeđena; finansiranje rezervnog sastava, iako je zaključkom Veća republike prošle godine u martu mesecu donet zaključak da Savezna vlada u narednih 5 godina obezbedi sredstva za finansiranje te aktivnosti zbog promene ročnosti služenja vojnog roka sa 18 na 21 godinu. Savezna vlada je ocenila da u ovom trenutku ne može da iznadje ta sredstva, nego se to mora uklopiti u ova sredstva.

Drugo, imamo vleikih problema sa obezbedjenjem deviznih sredstava, odnosno devizne kvote; posebno za prvo tromesečje nismo uspeli da obezbedimo potreban i planiran uvoz sredstava. Naše su potrebe bile iskazane prema Vladi oko 50 miliona dolara, a mi smo svega 9,7 miliona dolara dobili, a od toga uplaćeno je 6,6 miliona za specijalnu opremu, po ranijoj odluci Vrhovnog saveta odbrane i Vlade; i 3,7 miliona ostalo je nama.

Što se tiče obezbedjenja deviznih sredstava prema novoj odluci, mislim da se može nešto popraviti situacija, ali zavisi koji će obim kontigenata za uvoz nama biti omogućen.

PAVLE BULATOVIĆ:

Rekao bih nekoliko reči o finansiranju u ova prva tri mjeseca.

Od januara do 15. marta, po planu za prvo tromesečje, do sada je od planiranih sredstava Vojsci Jugoslavije uplaćeno 41%. Tu valja napomenuti da su januar i februar bili izuzetno slabi sa prilivom budžeta, a da je u prvih 15 dana marta taj priliv znatno veći. Faktički, za prvih 15 dana marta uplaćeno je 35% planiranih sredstava za prvo tromesečje.

Medjutim, ono što predstavlja poseban problem, to su prenijete obaveze iz 1993. godine, tako su te obaveze od nekih 33 miliona dinara faktički deficit koji nam se sada stalno pojavljuje u odnosu na tekući priliv.

Na dan 15. marta obaveze Vojske prema privredi iznose 34 miliona i 290 hiljada. To je veliki problem i za privredu i u pogledu dinamike izvršavanja ugovornih obaveze privrede prema Vojsci Jugoslavije. Ako bi se nastavila ova dinamika planskog punjenja budžeta kao što je bilo u prvih 15 dana marta, onda bi taj problem bio nešto blaži, mada su te prelazne obaveze iz 1993. godine izuzetno veliki problem. Mi nijesmo u poziciji da vršimo bilo kakva ugovaranja novih količina, novih porudžbina za 1994. godinu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja bih izneo dva bitna podatka vezana za finansiranje Republike Srpske i Republike Srpske Krajine i da vam iznesem najnovije podatke o materijalnim rezervama.

Što se tiče materijalnih rezervi, mi bi ukupno trebalo da imamo municije i svih drugih ubojnih sredstava za 10 borbenih kompleta; svi znate da je borbeni komplet za automatsku pušku 150 metaka, a za tenkovsko oružje i artiljerijsko negde oko 40 do 50. Mi za sve treba da imamo po 10 b/k. Nemamo ništa ni u Vrhovnoj komandi rezervi, ništa nemamo na nivou Generalštaba, nego samo imamo trupne rezerve. (pokazuje cifre na tabeli).

Najteža situacija nam je kod kerozina, jer je to uvozna komponenta. Nešto rafinerija nafte može da proizvede, ali taj problem je mnogo izražen da ćemo morati ili prekinuti obuku pilota; ili ćemo pilote koji su obučeni morati da držimo u veoma nezavisnoj poziciji da ne mogu leteti avionima.

Prema zahtevima Republike Srpske i Republike Srpske Krajine, stanje je ovakvo: 522 miliona za Vojsku Republike Srpske i to za opremanje, naučno-istraživački rad, gradnja vojno-gradjevinских objekata i uređenje teritorije, stambena izgradnja, ratne materijalne rezerve. Ovo nije ušlo u budžet. Tu je i zahtev Republike Srpske Krajine.

Sem za plate vojnih lica, mi bismo morali da odvojimo posebna sredstva ili da im kažemo da ne možemo da im damo ništa.

PAVLE BULATOVIĆ:

Njihovi zahtevi su veći nego naš ukupan budžet?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, to je 829 miliona dinara.

Mislim da biste trebali da odlučite šta možemo da im damo. Ja obećavam da im ništa nećemo dati bez odluke Vrhovnog saveta odbrane, i što direktno ugrožava našu borbenu gotovost. Jer, ovo su zaista minimalne rezerve sa kojima možemo da obavimo osnovne zadatke; a to je - za deset dana rata!

ZORAN LILIĆ:

Okolo ovoga smo na prošloj sednici doneli jasnu odluku. Dogovorili smo se da napravimo jedan celovit program, pa bismo posle videli kako bi se to, eventualno, finansiralo i iz kojih izvora.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Odluka je doneta, ali sada je problem finansiranja. Jer, ako im bilo šta dam - ako skinem sa stoka pešadijsku municiju, trebalo bi od njih ili od nekoga drugog dobiti pare da naručim kod proizvođača i za mesec dana da zanovim rezervu. U protivnom, mi to ne smijemo raditi.

Zamolio bih da se na njih izvrši pritisak, jer oni imaju sredstava, a imam osećaj da nedovoljno odvajaju za potrebe svoje vojske.

ZORAN LILIĆ:

Znači, ovo je samo dopunska informacija?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ovo je dopunska informacija.

ZORAN LILIĆ:

Ko želi reč?

Raja Kontić ima reč.

RADOJE KONTIĆ:

Ja bih vas informisao o situaciji u kojoj se nalazi savezni budžet. Punjenje saveznog budžeta, u odnosu na ono što je bilo planirano sa stanovišta realnih izvora sredstava, daleko zaostaje. Mi smo bili predvideli odnos između realnih sredstava i primarne emisije 70 : 30% -- 70% da budu realni izvori, a 30% primarna emisija. Na žalost, za dva meseca - podatke imam do kraja februara - taj odnos je otprilike 50 : 50%.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako kumulativno gledaš od 1. januara, to onda nije uporedivo.

RADOJE KONTIĆ:

Zašto nije uporedivo?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zato što ne možeš tu uzeti prvih 27 dana januara. Ako ponderišeš januar i februar, onda je sigurno da je bolje punjenje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Pa, onda je tačan odnos 50 : 50%, jer u februaru si imamo realno 100%, a u januaru ne.

RADOJE KONTIĆ:

Da, ali to i nije bitno. Ovde se vidi nešto drugo što je mnogo važnije od ovoga.

Ovo što se desilo u martu mjesecu nije rezultat naglog priliva u budžet, jer mi nemamo nikakvog naglog priliva u budžet. Jedini izvorni prihod budžeta federacije su carine i dažbine; drugog izvora nemamo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

"Dažbine" su širok pojam.

RADOJE KONTIĆ:

Imamo carine koje su u skladu sa propisima, imamo dažbine koje se kreću od 50 do 9% - povećali smo ih; bile su niže - od 3 do 5%. Mi smo očekivali da će biti veliki prihod od carina. Ali šta se desilo? U januaru i februaru je katastrofalno pao uvoz. Dok smo u protekloj godini imali, u prosjeku, 250 miliona dolar auvoz, ove godine u januaru i februaru uvezeno je svega 150 miliona dolara; od toga više od polovine je oslobođeno bilo kakvih carina i dažbina, jer dolazi iz Republike Srpske i Republike Srpske Krajine, ili je humanitarna pomoć.

Dakle, de facto smo imali za carinjenje svega oko 70 dolara! Znači, punjenja budžeta po ovom osnovu bilo je katastrofalno - za dva mjeseca iznosilo je svega 16 miliona dinara!

Drugih izvornih prihoda nemamo - imamo sudske i administrativne takse koje su sitne i ne mogu ozbiljno da utiču na punjenje budžeta.

Drugi naš izvorni prihod je porez na promet koji nam daju republike. Republike su to opredjelile 60 : 40%, i tih 40% nam republike uplaćuju.

Sve ostalo je primarna emisija.

Mi smo morali, ovo što je Pavle rekao, da uzmemo kredit iz primarne emisije 30%, ali ne zbog toga što su nam ovi odobrili u banci da više uzmemo, nego zbog toga što nismo alikvotni dio za januar i februar potrošili; znači, ono što je bio prosjek nismo potrošili, tako da smo mogli da podmirimo ove potrebe sa primarnom emisijom.

Naša situacija, sa stanovišta punjenja budžeta, je katastrofalna.

Ša mi sada možemo da uradimo? Mi se spremamo na dalje povećanje carina i dažbina; o tome danas imamo sednicu Savezne vlade. Ali, to je opet "dvosjekli mač" - ako povećamo carine i dažbine, to će imati veliki troškovni input, što će se kod privrede odraziti kroz cijene. Mislim da moramo ići selektivno - ne povećavati sirovine i repromaterijale koji ulaze u direktnu proizvodnju kod nas, nego one finalne proizvode koje, inače, moramo da uvozimo i luksuzne proizvode. Medjutim, to opet nijesu neka sredstva sa kojima možemo očekivati "bum" oko punjenja realnih izvora sredstava.

Drugi naš pravac jeste da se sa republikama počnemo dogovarati oko toga da se više ne dijeli 60 : 40, nego da se da nešto više za naše potrebe - možda da to bude "fifti-fifti", da bismo sa primarnom emisijom od 30% zatvorili taj budžet. Mi sa većom primarnom emisijom od 30% ne možemo ići; mislim da je i taj procenat za program stabilizacije katastrofalan, bez obzira što to pokrivamo deviznim sredstvima; to ništa ne znači dugoročno gledano, to je trenutno psihološki jak efekat, a dugoročno gledano - primarna emisija je primarna emisija.

Inače, što se tiče ovoga što je ovdje rečeno, nemam nikakve primjedbe; očigledno je učinjen veliki napor da se sa jednih stavki predje na druge stavke. Mislim da je to

sasvim u redu. To je što se tiče prvog materijala.

Što se tiče drugog materijala - Informacija o potrebama Vojske Jugoslavije za naoružanje i vojnu opremu - tu je situacija mnogo teža. Nemam ništa protiv zaključka koji ste dali, ali treba izvršiti analizu koja su to inostrana dugovanja, da li ih možemo naplatiti. Nije problem u devizama, nije problem ni u kontigentima; mi deviza sada imamo, možemo da im damo koliko treba; kontigent možemo dati koliki treba, nego je problem u dinarskoj protivvrijednosti - to neko mora da plati.

Prema tome, predsjedniče, nemam primjedbi na zaključke, ali treba napraviti analizu koja su to sredstva, kome pripadaju ta sredstva i na koji način ta sredstva se mogu naplatiti, obzirom na blokadu; i da li se uopšte mogu naplatiti?

Što se tiče trećeg zaključka, mislim da je on isti - to su sve sredstva iz SDPR-a; ne treba poseban zaključak.

ZORAN LILIĆ:

To su sredstva Vojske koja su kod SDPR-a.

RADOJE KONTIĆ:

Da, ali niste vi direktno trgovali, nego je sve išlo preko SDPR-a. Znači, nije to zaključak jedan, dva i tri - to je jedan zaključak, sve to ide preko SDPR-a.

Mislim da treba da se napravi analiza, pa da vidim kod kojih je to država, da vidimo čija su to sredstva i možemo li naplatiti ta sredstva; to bi bila dopunska dinarska sredstva u odnosu na budžet - ne iz budžeta, nego u odnosu na budžet.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da svi ti koji su tako radili moraju da se pohapse!

RADOJE KONTIĆ:

Da, ali to ne rešava problem.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rešava, i te kako će da rešava problem!

To važi i za carine. Rajo, sumnjam u te carinske podatke! Ako mi raspletemo neke stvari, mnoge će "glave" da idu! Ti carinski podaci su najčistije laži! Nama se ovde servira da je odjednom posle nove godine uvoz pao tri puta!

RADOJE KONTIĆ:

To je zbog Grka!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ma, to nije istina! Napravićemo istragu, i tu ima da leti "perje". Meni je dovoljno hohštapleraja!

RADOJE KONTIĆ:

Nama je gro uvoza išao preko Makedonije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja mislim da mi prvo treba da pohapsimo lopove! Kada rešimo lopove, onda ćemo da rešavamo druga pitanja.

Evo, čitam ovaj tekst! Momo, (obraća se generalu Prišiću) kako smeš da dozvoliš da imaš ovu informaciju, a nisi pohapsio tu bagru?!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Kako smem da pohapsim gospodine predsedniče, kada nad njima nemam kompetencije? To nije, uopšte, u mojoj nadležnosti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako nije u tvojoj nadležnosti? Zar ovo nije u vojnoj nadležnosti?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nije gospodine predsedniče.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, ko im je dao pravo da to ne bude vojno?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, ja sam ovo isterao, zajedno

s drugim ljudima, a sada ispadoh kriv? SDPR nije vojno preduzeće i nikakve ingerencije Vojska nema nad njim.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Od kada nije vojno?

PAVLE BULATOVIĆ:

Nije vojno već godinu i po dana.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Po kom osnovu nije vojno?

PAVLE BULATOVIĆ:

Postali su holding!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako?!

PAVLE BULATOVIĆ:

Sami su to uradili.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znači, uzeo, prisvojio vojnu imovinu i proglasio se za holding?!

PAVLE BULATOVIĆ:

I registrovao se kao takav.

RADOJE KONTIĆ:

Pokrenut je postupak. To sam već predao sudu.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da ima mnogo više rezona da su oni u zatvoru, pa da se onda vodi istraga! Jer, ovo je samo jedan mali detaljčić svega toga šta oni rade.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, vidite šta su radili: "Sve navedene rakete su starijeg datuma proizvodnje i istekao im je rok upotrebe". Treba platiti da se to uništi, a ne da se kupuje! To je čista sabotaža, pljačka, kradja!

Kako vojska tu nema ingerencije?

PAVLE BULATOVIĆ:

Nema ingerencije ni Vojska ni Savezna vlada.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, ko ima tu ingerencije?

PAVLE BULATOVIĆ:

Ne znam!

ZORAN LILIĆ:

Pa, policija mora da ima ingerencije!

RADOJE KONTIĆ:

Kada se poništi ta registracija, gde je pokrenut postupak, imaće ingerencije Vojska. To je kod javnog pravobranioca

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, molim te nemoj da kažeš da imaš ingerencije, kada vam pohapsim te pukovnike! Ja ću to do večeras da uradim.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, sve što mogu da uradim ja sam uradio; vidite da sam to "iščačkao".

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Meni je ovo dovoljno što ste rekli: ako Vojska nema ingerencije, a ni Savezna vlada, onda policija Srbije ima ingerencije! Ja ću to sada njima da dam i oni će do noćas da budu u zatvoru.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molim Vas, nemojte tako, neka to ide svojim procesom.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ma, kakav proces - ovo je čista pljačka!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Moram ovo da vam kažem. Oprostite, molim Vas, budite sigurni da ćete u meni imati saradnika po svim pitanjima - do kraja. Ja ne branim takve ljude - to su lopuže koje bih ja postreljao! Ali, pošto smo pravna država, to ne bi bilo u redu.

Gospodine predsedniče, i u drugim segmentima društva imamo iste stvari. Mene boli što ljudi na krvi srpskog naroda se bogate. Mi moramo povesti opštu akciju, da pohapsimo sve lopuže!

ZORAN LILIĆ:

Pusti opštu akciju, ovo je konkretna stvar!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nemojte da brinete za ono što je u mojoj nadležnosti. Ali, to sve nije u mojoj nadležnosti!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pogledajte šta tu ima: rakete, municija, vojna oprema, motori za avione, kerozin za vojsku! Lopovi su uzeli 100 miliona dolara?!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Uzeli su 105 miliona dolara, i izneli - sada nemaju pokriće.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sada sam video. To je valjda sada i gotovo?

PAVLE BULATOVIĆ:

Još nije gotov kompletan inspekcijski postupak..

ZORAN LILIĆ:

Da, ali oni ne treba da budu na tim mestima, jer sada nestaju papiri, dokumenti.

PAVLE BULATOVIĆ:

To je teško izvršiti - imaju predstavništva u Singapuru, Kini, Indiji, Kipru. Tamo je teško izvršiti inspekcijski nadzor.

ZORAN LILIĆ:

Ako hoćete, možemo pripremiti kompletan materijal, pada posebno raspravljamo o tome?

MOMIR BULATOVIĆ:

Pravna država nije pravna država koja dozvoli da joj obični hohštapleri ukradu 100 miliona dolara.

ZORAN LILIĆ:

Još nešto tu ima: pojedini generali koje smo mi penzionisali iz raznoraznih razloga, sada su primljeni tamo da rade, kao "dobri finansijski stručnjaci". To ne može da ne bude stvar našeg interesa.

Njima je stvarno mesto tamo gde je jedino opravdano da budu - u zatvoru.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što se tiče Programa ekonomskog oporavka, mislim da ne smemo da napravimo nikakav izuzetak.

ZORAN LILIĆ:

Apsolutno!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Predlažem da pozovemo ljude koji su radili na

Programu, posebno onaj deo koji se bavi porezom, carinama itd. Mislím da se carine moraju temeljno pretresti. To je mnogo iskorumpirano. Mi sada vršimo neku istragu. Ako ih pohvatamo i ako bude kako mi mislimo da jeste, to će biti čudo! To je jedna "razvaljena avlija". To što pokrivaju da je uvoz iz Republike Srpske - šta uvezoše iz Republike Srpske za 70 miliona dolara? To je čista laž!

ZORAN LILIĆ:

Tu su u pitanju samo papiri!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Oni su dali čiste fiktivne papire. Šta su oni imali da izvezu iz Republike Srpske 75 miliona dolara?! Nemojte da se šalimo s tim.

Sada je taj posao u Republici Srpskoj uzeo da radi Mića Stanišić. On je već nekoliko tih bandi fiksirao i biće pohapšeni. Pa, oni su ukrali 1200 "golfova", prodali i pare stavili u džep! Sada otkrivaju ko je to uzeo, ko je to prodao. Pa, to su pare - 1200 automobila po 20 hiljada maraka, izračunaj koliko je to para!

ZORAN LILIĆ:

Neko je uzeo milijardu maraka!

MOMIR BULATOVIĆ:

Čovek mora visoko da ocjeni ove napore koje su učinili Ministarstvo odbrane i Generalštab - da se izvrši ova preraspodela sredstava. Znam da to neće rješiti probleme, ali slažem se s ovim što je rekao predsjednik Milošević - ne smemo jednostavno da dodjemo u iskušenje da upadnemo u začarani krug istih problema koje smo ranije imali.

Slažući se sa prethodnim konstatacijama i ovim što je predložio Rajo Kontić, postavio bih jednu stvar principijelno, na-konto ovoga što je rekao general Perišić. Tačno je da su veliki zahtjevi Republike Srpske i Republike Srpske Krajine Ali, isto tako je tačno da mi nemamo finansijskih izvora odakle

ćemo mi džabe dobijati to što treba za našu Vojsku, jer mi to moramo da platimo. Prema tome, mislim da treba nastaviti taj princip saradnje i pomoći - ne možemo ih ostaviti u ovakvim trenucima, ali oni moraju da se napregnu i da to izvuku, makar i iz svojih privatnih džepova. Na žalost, ima ih dosta koji privatno mogu da pomognu svaki naš budžet. Znači, da se pomogne, ali na principu trgovine.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Molim vas, tu su stvari materijalno jasne. Rezerve koje ima Vojska Jugoslavije smo videli. Na tim rezervama jedini zaključak koji nama sleđuje je: rezerve treba popuniti, a ne smanjivati.

Prema tome, za potrebe na drugoj strani, te rezerve jednostavno ne mogu biti izvor, jer tamo tih sredstava nema. Izvor može biti isključivo vojna proizvodnja. Za vojnu proizvodnju municije i drugih potreba mora da se napravi plan i da se vidi konstrukcija finansiranja, uključujući mobilisanje tih sredstava koja oni tamo na određeni način dobijaju, mobilišu itd. da bismo zatvorili konstrukciju finansiranja. Sada seku rezanu gradju, sada 500 tona nafte dnevnog izvlače iz zemlje, radi im jedan broj fabrika itd.

Ono što, eventualno, ovde može da se pomogne je isključivo ono što je upisano u budžet Jugoslavije da im se da. Prema tome, Perišić od rezervi ne može davati ništa, jer nema. On, uopšte, ne treba da bude izložen njihovom pritisku, jer naš vojni budžet nije obuhvatio stavku isporuka njima, nego je ogoljen isključivo na potrebe Vojske Jugoslavije, koje ne mogu da se rastegnu za ostale potrebe. Znači, mora se napraviti finansijska konstrukcija vojne industrije koja može biti jedini izvor daljeg snabdevanja. Ne vidim drugi način.

MOMIR BULATOVIĆ:

Slazem se.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To što Moma njima može da izadje u susret, kada već ima narudžbina, na primer u "Prvom partizanu", to je uplaćeno i radi se, pa on to premosti za 15 dana, a njihova sredstva posle vrati u magacin - to su stvari za koje mi njega uvek možemo da ovlastimo; to može da radi, ali ne da umanjiti rezerve.

Dakle, izvor je vojna industrija. Vojnu industriju treba osposobiti, a to se ne može osposobiti bez konstrukcije finansiranja. Videti s njima koja je konstrukcija finansiranja i u Saveznoj vladi napraviti jedan program i da vidimo kako to da rešimo: ako obezbede sredstva, onda u redu. Sredstava van tog programa nema.

ZORAN LILIĆ:

Ja bih predložio par zaključaka.

Znači, usvaja se Predlog racionalizacije utroška sredstava za finansiranje Vojske Jugoslavije u 1994. godini, kako je izneo ministar odbrane i kako je dato u materijalu koji je uradjen vrlo kvalitetno. On ne probija okvir koji smo ranije usvojili.

Mogao bi biti zaključak da Savezna vlada uplaćuje sredstva po utvrdjenoj dinamici prema Ministarstvu odbrane za regulisanje obaveza koje su dospеле i u skladu sa mogućnostima.

Drugo, prihvata se predlog Saveznog ministarstva odbrane o mogućim rešenjima za uspostavljanje narušenog sistema opremanja i popune naoružanja i vojne opreme, sa predlozima koji su izneti u diskusiji - da se napravi jedinstven plan obnove NVO-a uz konsultovanje i potreba Republike Srpske i Republike Srpske Krajine, pri čemu se morala iznaći adekvatna konstrukcija finansiranja, bez narušavanja programa koji smo usvojili.

Oko stanova ste imali prilike da vidite materijal. Mislim da i tu možemo dati podršku. To je dugoročna politika prema Saveznoj vladi na 10 godina.

To bi bila tri zaključka.

RADOJE KONTIĆ:

To treba da se pripremi i da se vidi koji su izvori sredstava.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem ovakav zaključak:

Vrhovni savet odbrane podržava program obezbedjenja stanova i zadužuje Saveznu vladu da ubrza proceduru za njegovo usvajanje u Vladi i Saveznoj skupštini.

RADOJE KONTIĆ:

To nije dobro. Ovde se kaže da ne postoje sredstva za to. Ja sam rekao da su izvorni prihodi budžeta carine i dažbine.

ZORAN LILIĆ:

Ali, to je ušlo u budžet.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ima 10 hiljada automobila koji nose diplomatske "E" tablice. Mi nemamo taj reciprocitet ni sa jednom zemljom. To odmah mora da se ukine, i to u roku od tri dana: ili da mu se uzme u carinski depo vozilo, ili mora da plati carinu i da registruje kola. On uzme neku "šaru", donese iz Frankfurta, donese ovde, registruje ovde i uzme "E" tablicu da se vozi. Ja gledam na televiziji - voze se "Dafine", "Karići" i mnogi drugi, i to svi sa tim diplomatskim tablicama, a imaju milione maraka. To rade i mnogi direktori firmi. To su automobili koji koštaju po 200 do 300 hiljada maraka. To treba sve da se oporezuje.

To ne važi za diplomatsko osoblje, koje se vodi pod "A" i na diplomatskoj je listi ambasada.

Gledam da se pre neki dan Duško Mitević vozi američkim kolima. Mnogo njih ima.

MOMIR BULATOVIĆ:

To radi tako zato što mu je dve hiljade maraka registracija firme godišnje na Kipru, i to ušteti i automatski novi auto doveze ovde bez carine.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka mu je sa srećom, samo neka plati carinu i dažbine!

MOMIR BULATOVIĆ:

Mora se promijeniti zakon.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To mora odmah da se promeni.

RADOJE KONTIĆ:

To je republički zakon.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako republike uređuju odnos prema diplomatskim stvarima?

RADOJE KONTIĆ:

Da za diplomatska predstavništva, ali nemaju ekonomska predstavništva - ona su samo u republikama.

MOMIR BULATOVIĆ:

Toga kod nas u Crnoj Gori nema; to je isključiva nadležnost Republike Srbije.

ZORAN LILIĆ:

To je Ministarstvo za trgovinu?

MOMIR BULATOVIĆ:

Oni računaju da su kola koja su tu imovina stranih firmi i ništa ne plaćaju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koje smo mi budale! To je neverovatno!

RADOJE KONTIĆ:

To je vrlo solidan prihod u ovom momentu.

MOMIR BULATOVIĆ:

To je 10 hiljada automobila puta 10 hiljada maraka minimum, to je 100 miliona maraka.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, možemo li da predjemo na tekuća pitanja?

RADOJE KONTIĆ:

Nije mi ostalo jasno oko treće tačke. To nije budžet, to je van budžeta.

PAVLE BULATOVIĆ:

Taj plan ne pledira na budžetska sredstva. To je pokušaj da određenom konstrukcijom finansiranja sa proizvođačima sa bankama pokuša ući u neki aranžman.

RADOJE KONTIĆ:

Ako je tako, nemam ništa protiv, ali tu je pisalo: "izvorna sredstva iz saveznog budžeta".

MOMIR BULATOVIĆ:

Ti u vojnom budžetu imaš stavku 50 miliona za stambenu izgradnju.

RADOJE KONTIĆ:

Ovo što je za ovu godinu definisano, to je sve u budžetu, to je u redu, a ovo nije - ovo je van toga. Nijesam ja to slučajno rekao. Ja nemam ništa protiv, ali neko mora to naći.

Znači, na tome treba raditi, da se to definiše, da to dodje na Savet, da malo popričamo i da vidimo.

ZORAN LILIĆ:

Znači, da Ministarstvo odbrane i Generalštab da pripreme to za Savet. Podrška je u tom smislu.

RADOJE KONTIĆ:

To je u redu.

ZORAN LILIĆ:

Prelazimo na drugu tačku:

2. TEKUĆA PITANJA

Predlažem da razmotrimo kadrovska pitanja u vezi sa 30. i 40. kadrovskim centrom.

Reč ima načelnik Generalštaba.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Materijal ste dobili. Ima tu tri bitna pitanja:

Jedno pitanje je unapredjenje podoficira u oficire - ukupno ima 155 takvih, koji su unapredjeni u Republici Srpskoj i Srpskoj Krajini; razlika u plati je 29 hiljada dinara. Pošto se finansiranje njihovih starešina vrši od naše strane, to je odmah povećanje, a povećanja nema. Znači, ako ovo prihvatimo, to je smanjenje plate, nema druge.

Drugo, 139 pitomaca su oni u svojim školama iškolovali. Za 139 starešina treba 270 hiljada, a ta sredstva nisu planirana. Znači, opet povećanja nema, nego možemo plate smanjit

Predlažu da se školuju u našim akademijama i vojnim školama, i to: 338 za vojne akademije i 86 za vojne gimnazije, a mi možemo, što se tiče kapaciteta smeštajnih, primiti 180 i 60 - to je ukupno 240. Cena tog školovanja bila bi 4.032.000 dinara. Ukupno za sva tri ova pitanja treba oko 4.300.000 dinara. Ako ima namenjenih sredstava njima za pomoć, moglo bi da se prebaci u vojni budžet i da za toliko povećamo plate. Ako nema posebno namenski odredjenih sredstava za njih, onda mi ovo ne možemo prihvatiti, jer bi to radikalno smanjilo i ovako mala primanja.

RADOJE KONTIĆ:

Okolo sredstava u saveznom budžetu za potrebe Republike Srpske i Republike Srpske Krajine bili smo apsolutno restriktivni. Mi smo išli čak na taj nivo da to može da vrijedja dostojanstvo onih kojima je to namijenjeno.

Sredstva za pomoć izbeglim licima u zemlji, znači u SRJ planirana su na nivou od 23 miliona dinara. To je za smještaj, za zdravstvene usluge, za novčane naknade ranjenicima Republike Srpske i Republike Srpske Krajine, za humanitarnu pomoć ranjenicima Republike Srpske i Republike Srpske Krajine, za

invalidnine, ortopedska pomagala itd. Da li to možemo smanjivati ili ne, veliko je pitanje.

Drugo, dopunska sredstva za teritorije pod zaštitom OUN - to je ono po Vensovom planu - 15 miliona dinara.

To su sredstva na donjoj granici. Iz ovih dopunskih sredstava se finansira policija u Republici Srpskoj Krajini, školstvo, zdravstvo itd.

ZORAN LILIĆ:

Ima li tu ovih para o kojima je Momo pričao?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sa moralnog aspekta, mnogo je bolje platiti starešinu koji se bori nego onaj koji je izbegao, a medju njima ima mnogo sposobnih.

To je ukupno oko 4 miliona i 300 hiljada.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da ovo prihvatimo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja teško ovo sve skupa razumijem. To nisu velike pare, to je milion i 300 hiljada za ovu godinu.

Ne mislim da Savet odbrane treba da raspravlja o prvom zahtjevu za ovih 29 hiljada dinara.

Mislim da bi principijelno bilo da ove momke uzmemo na školovanje i da podnesemo taj trošak kao Savezna Republika Jugoslavija, a ovo drugo neka bude nadležnost Vojske Republike Srpske i Republike Srpske Krajine. To nije preveliki materijalni izdatak.

Naša obaveza je da plaćamo ove podoficire. Ako hoće da ih izjednače s obzirom na zasluge itd. neka izdvoje tih 29 hiljada dinara. To nije prevelika stavka. Ono što smo mi dužni, to je da ih osposobljavamo i tu stavku treba da uzmemo na sebe.

Ne insistiram ni na jednom rešenju, ali mislim da je ovo dobar predlog.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da li se slažete da prihvatimo Momirov predlog? (Odobravanje).

Znači, donosimo odluku o prijemu na školovanje u školskoj 1994/95. godini 180 studenata u vojnu akademiju i 60 učenika u vojnu gimnaziju i da snosimo troškove u ovoj godini i do završetka školovanja.

Druge dve stavke neka regulišu u okviru Republike Srpske i Republike Srpske Krajine.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi dajemo podoficirsku platu, a on mu daje dodatak za oficira.

ZORAN LILIĆ:

Da, to je mala razlika.

Ova sredstva će da prebaci predsednik Vlade u budžet Vojske Jugoslavije; to je Rajo nešto više od milion dinara.

RADOJE KONTIĆ:

Dobro, to nije visoka cifra.

ZORAN LILIĆ:

Idemo dalje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Šta je sa ovih 9 diplomiranih pravnika?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je po istom principu - oni ih primaju i neka ih plate. Kod nas pravni sistem postoji, a tamo je pravni sistem razbijen. Oni nemaju vojnih stručnjaka tamo dovoljno, a i mi ih nemamo dovoljno. Nepostojanje pravnog sistema je rodilo "crnu berzu" i svašta toga ima. Mi im moramo pomoći slanjem pravnika, a za ove - neka prime po ovom principu. To je suština.

MOMIR BULATOVIĆ:

Zašto mi njihovo plaćamo iz našeg budžeta: sudstvo, policija, školstvo.

RADOJE KONTIĆ:

Ovih 80 je za Srpsku Krajinu. Ovih 15 miliona što dajemo je totalno. Prema tome, ne treba to da plaćamo duplo.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, prelazimo na problem popune.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi sada treba da imamo 63 hiljade vojnika, a imamo 41 hiljadu ili 65% vojnika. To će se proporcionalno smanjivati odsluženjem vojnog roka u naredne tri godine. To ćemo završavljati sa vojnim obveznicima - to nam je jedino rešenje.

Ali, tu ima problema, što 19 hiljada šiptara godišnje i 3 hiljade Muslimana ne služi vojni rok. Mi bi trebalo da nadujemo model kako njih da prisilimo da služe vojni rok?

Jedna je mogućnost - ali, time pravimo diskriminaciju, to može da ima političkih reperkusija - da te dve kategorije plaćaju određenu sumu. Ali, ako to tako kažemo, onda oni koji su bogati mogu da plate, znači da plate i Srbi i Crnogorci, pa i oni da ne idu na odsluženje vojnog roka.

Mi moramo da ih prisilimo ili da dodju da služe vojni rok, ili da trpe neku drugu sankciju. Oni se sada školuju u Nemačkoj, Albaniji, Turskoj, Makedoniji itd. i sutra se bore protiv našeg sistema. Ali, bolje je i to nego da ih mi školujemo, pa da se onda bore protiv nas. Veoma su opasni. U zadnje vreme posebno se javljaju Muslimani. Čim dodju u vojsku posle mesec dana počinju da se organizuju i da rade negativno u jedinicama.

Drugi problem je kod vojnika po ugovoru. Treba da ih imamo 27 hiljada, a imamo 12 hiljada. Ta kategorija nije motivisana jer je malo plaćena, a drugo - selekcija je veoma slaba, tako da ne možemo ni da popunimo ovaj broj. Tu kategoriju moramo u narednom periodu završavljati i popunjavati sve više mladima na odsluženju vojnog roka, a ovu kategoriju sve više

izbegavati dok se ne stabilizuje ekonomska situacija i dok ne budemo mogli to stimulisati, da dolaze, pored ostalog, i zbog materijalne koristi.

Treći problem je slab odziv vojnih obveznika. To se kreće u proseku 48%, ali po regijama je različito. Uzroka ima mnogo. Mi smo analizirali kompletno stanje.

Izlaz vidimo u donošenju neke uredbe kojom će se daleko oštrije nego do sada sankcionisati neodazivanje na vojne vežbe. Doduše, tu je jedina olakšavajuća okolnost jer sada ne diramo ratne jedinice. Zauzeli smo stav - kada mobilišemo jedinicu, ta jedinica mora da ide u borbu. Sada uzimamo one koji su neraspoređeni, pa nisu ni u jednoj jedinici, a kada nisu ni u jednoj jedinici oni nemaju identifikaciju i nisu motivisani kao ovi u ratnim jedinicama.

Mogli bi nam vi pomoći preko načelnika okruga - da načelnici okruga i opštine i svojih organa - da se više angažuju u pomoći i motivaciji tih ljudi da dodju na poziv. To je jedno. Drugo, da se donese uredba o strožim sankcijama prema ovoj obavezi.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da ovo možemo primiti kao informaciju. Logičnije je da se na nivou Ministarstva i jedne i druge vlade to razmotri.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To ćemo uraditi, ali ja vas informišem da znate da je to jedan od problema.

Sledeće su kadrovska pitanja.

General Bojić podneo je molbu za penzionisanje.

To je dobar čovek, nije ničim revoltiran. Ispunio je jedan od uslova za penzionisanje i mislim da nema razloga da mu ne odobrimo da ne ide u penziju. To je Bojić Slobodan.

RADOJE KONTIĆ:

On je tek došao u Komitet za saradnju sa UN.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Drugi je Marinković koji je u Ministarstvu odbrane; načelnik je Odseka za snabdevanje, koji nema dokazano, ali i njegovih "prstiju" ima u ovom materijalu. Predložio bih da ga penzionišemo, a kasnije po meri lociranja vinovnika da preduzimamo i određene mere.

Treći je Tasić, kapetan bojnog broda koji je ispunio oba uslova. Bio je do sada pod ukazom. On je častan i pošten čovek. Predlažem da mu prilikom penzionisanja damo čin kontraadmirala. Umesto njega bi došao Novković - to vas samo informišem; postaviću ga svojom naredbom, a kada se steknu uslovi postaviće se ukazom.

Trebalo bi da razmislimo o Čeleketiću - to je novi komandant Vojske Repuslike Srpske Krajine. Dobio je od njih čin generala - trebalo bi to verifikovati. Ali, ja predlažem pošto je tek primio dužnost, da par meseci radi, pa da vidimo kako će se snaći.

Imamo pukovnika Trpka, Makedonca, koji ima uslove za penziju. Inače je pod ukazom. Imamo mogućnost da ga penzionišemo ili da ga unapredimo u čin generala. To bi bilo veoma pozitivno, jer bi time dokazali da ne pravimo razliku među ljudima različite nacionalnosti u Vojsci, ali to bi po nekim elementima negativno delovalo na deo starešina u Vojsci. Ja sam za to da ga penzionišemo bez unapredjenja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kakav je čovek Trpko?

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je dobar.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što bi negativno delovalo - zato što je Makedonac?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, samo je to razlog, iako ja lično mislim da je taj čovek zaslužio. Međutim, po dubini ima ljudi koji ne gledaju

sa simpatijama na njega i njemu slične. Ja vas upoznajem sa javnim mnjenjem. Inače, moje je lično mišljenje da nije bitno ko je ko, već ko je kakav.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On bi u svakom slučaju išao u penziju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je ispunio godine službe, a godine starosti još nije ispunio. Predložio bih da mu damo i čin prilikom pensionisanja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta radi Trpko?

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je pomoćnik komandanta III armije za odbrambenu pripremu civilnih struktura društva u zoni odgovornosti III armije, a dobar oficir.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako je dobar oficir, onda ga unapredi!

MOMIR BULATOVIĆ:

Tu ima dva elementa: prvo, dobar je oficir, a drugo treba destimulisati naše starešine koji misle da je biti Srbin profesija.

ZORAN LILIĆ:

Znači, prihvatamo u celosti predlog načelnika Generalštaba?

Da li se slažete? (Odobranje).

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imamo interesa od strane Ruske federacije da traže naš školski avion "Galeb-IV", da bi izbacili neku češku varijantu, a naš avion je savremeniji kao školski avion. Pošto imamo

viška tih aviona, mogli bismo da im to damo, uz kompenzaciju za neka druga sredstva.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da li se slažete? (Odobravanje).

MOMČILO PERIŠIĆ:

Takodje, Makedonija ima interes za te avione, iz razloga što ona ima kompletnu infrastrukturu vezano za ove avione. Ako tu nema smetnji, mogli bismo isto uraditi.

MOMIR BULATOVIĆ:

Nemaju oni kuda da lete. (Smeh).

MOMČILO PERIŠIĆ:

Vojska Republike Srpske traži one koji su uništeni - u stvari, zamenu za te.

ZORAN LILIĆ:

Njima ne damo ništa - oni da uništavaju, a mi da šaljemo!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, njima ne damo.

Mi smo prošli put razmatrali da im damo jedan KUBOV sistem koji je u funkciji PVO zaštite. Pošto je ova gužva prošla, uz veliku diskretnost i tajnost, vozilo po vozilo bi prebacivali tamo, ako dozvolite, u skladu sa onom prijašnjom odlukom. Preduzeli bismo sve mere da se to nikako ne otkrije.

MOMIR BULATOVIĆ:

Pitanje je da li uopšte može da prodje, a da se ne otkrije?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Može. Tamo ima jedan most koji je zatvoren i tu nema nikakve kontrole.

ZORAN LILIĆ:

Mi smo doneli odluku da se to prebaci.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Doneta je odluka, ali vas molim da se izjasnimo da li je ovo baš pogodan momenat ili ne? To bi bilo 100% u funkciji, čak više u funkciji odbrane SRJ, nego njih. Ali, ako bi došlo do nečega, oni bi rušili na njihovom prostoru avione i ne bi mogli za to optužiti SRJ.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da to prebacimo?

MOMIR BULATOVIĆ:

Slobo je tu najviše u toku. Da li je sada tajming, da li je dobro da se sada radi?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne verujem da je još uvek dobro, zbog toga što su još uvek na onom nivou borbene gotovosti kada rade i noću i danju. Mi imamo informacije kada "avaksi" skinu nivo, pa se onda noću ne leti. Sada još uvek lete i noću.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi bismo procenili tačno kada. Inače, oni snimaju sve i mogu bilo koje vozilo u sred noći da snime na svakom delu SRJ.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Osim kad ne lete! Ja bih sačekao da oni prestanu da lete. Oni će da skinu taj nivo gotovosti, jer je to njima i skupo i nepotrebno.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, to smo završili.

Imamo još zahtev Rezervnih vojnih starešina.

PAVLE BULATOVIĆ:

Taj problem je stalno prisutan već dvije godine. Oni hoće redovno finansiranje po budžetskom principu. Mislim da pretjeruju, po mom osjećanju, u tom zahtevu. Meni je blizak princip da se njima finansiraju aktivnosti koje odobre načelnik Generalštaba i ministar odbrane, u vrednosti tih poslova, a njihova organizacija neka se finansira na neki drugi način. Jer, ako bi uključili njih u budžetsko finansiranje, onda će nam se pojaviti Streljački savez, Savez ronilaca, Savez radioamatera itd. Svi oni mogu da imaju objašnjenje da su potrebni za odbranu zemlje, što im se ne može osporiti. Ako bismo napravili taj izuzetak, mislim da bismo otvorili nove probleme sa novim organizacijama. Ali, za to sam da se finansiraju aktivnosti koje odobre načelnik Generalštaba i ministar odbrane.

RADOJE KONTIĆ:

Da, ali iz sredstava koje Ministarstvo od nas dobije za budžetsku godinu.

ZORAN LILIĆ:

To je Pavle i mislio.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Savez rezervnih vojnih starešina je vrlo koristan za Vojsku. Oni imaju aktivnosti za koje ih niko ne tera da rade, a oni ih rade. Oni okupljaju vojne starešine, rade, brinu se o tome itd.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, to je organizacija od posebnog interesa za Vojsku i za odbranu društva. Mi smo zauzeli stav - gospodin ministar i ja - da sve aktivnosti koje imaju u toku godine finansiramo iz dozvoljenih sredstava.

ZORAN LILIĆ:

Oni traže da im se reši pravni status.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oni traže da 25 ljudi bude u stalnom radnom odnosu za ceo prostor Jugoslavije, sa ciljem da ti ljudi budu koordinatori svih aktivnosti. To je povećanje za 25 plata.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znam, ali mi primimo ovde 180, tamo 200, tamo 300 na plate, a problem nam je 25 ljudi, koji su kičma neke organizacije SRVSJ! Ako nam ne treba vojska, ne treba nam ni rezerva ni rezervne vojne starešine. To je organizacija koja ne troši neka sredstva - 25 ljudi da drži celu teritoriju Jugoslavije, to nije mnogo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Imajte još u vidu izuzetno visok stepen osjetljivosti te kategorije ljudi koji su faktički u ratnim operacijama iznjeli najveći teret; ti momci su bili u prvim redovima.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja bih ih dao ta sredstva.

ZORAN LILIĆ:

To je milion i 200 hiljada dinara za celu godinu.

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Oni su bili na razgovoru, porazgovarano je sa njima i to je ta informacija. Oni se svuda obraćaju. Oni imaju sitne troškove: održavanje telefona i nešto slično.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da to prihvatimo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Predložio bih da zadužimo ministra odbrane i načelnika Generalštaba za jedan fleksibilan pristup - da tu organizaciju izdvoje od ostalih, a da nadju nešto fleksibilno. Možda bi tu mogao biti profesionalni aktivni starešina koji bi

ordinirao te troškove. Kod mene je Republička organizacija tražila prijem. Ti ljudi su veoma osjetljivi i mnoge zasluge sa sobom nose.

ZORAN LILIĆ:

Treba da im odamo priznanje i da im izadjemo u susret.

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Crne Gora im nešto daje, a u Srbiji ne dobijaju ništa.

RADOJE KONTIĆ:

Da to ide kroz Ministarstvo odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Znači, zaduženi su ministar odbrane i načelnik Generalštaba da izadju u susret ovoj organizaciji.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja sam letimično pogledao informaciju oko SDPR-a. To stvarno izazove gnjev i bes. Ja molim da ne ostane na tome da se mi šokiramo šta je i kako je.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja ću to sada odmah da dam ministru unutrašnjih poslova - ovo što sam sada dobio; daću i šefu Državne bezbednosti i da vide, ako ima osnova, sve da ih pohapse još noćas! Tu nema ni jedno ime!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi imamo zapisnik sa svim imenima. Ja sam vama samo doneo kao informaciju. Inače, prošli put sam vas informisao o tome.

ZORAN LILIĆ:

Znači, da se pripremi o tome kompletna informacija.
(Sednica zaključena u 13,50 sati).